

Απόφαση-κόλαφος για τις τράπεζες

Ανοίγει ο δρόμος στους μικροομολογιούχους να διεκδικήσουν αποζημίωση για το εστιθελικό «κούρεμα» των «άλληλων» τίτλων τους

Από τον Παναγιώτη Στάθη

pstathis@dimokratianews.gr

Απόφαση-βόμβα του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου ανοίγει τον δρόμο σε χιλιάδες μικροεπενδυτές να διεκδικήσουν αποζημίωση για το εστιθελικό «κούρεμα» των ομολόγων αόριστης διάρκειας, στα οποία είχαν επενδύσει και ουσιαστικά «κουρευτήκαν» στο 40%-50% της αξίας τους μετά το 2012, λόγω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Η απόφαση αναγνωρίζει πως για την αγορά του συγκεκριμένου επενδυτικού προϊόντος ουσιαστικά παραπλανήθηκε η επενδύτρια, αφού δεν της κοινοποιήθηκε ποτέ το ενημερωτικό φυλλάδιο που περιέγραφε λεπτομερώς τους κινδύνους της επένδυσης.

Η απόφαση του δικαστηρίου (4517/2017) έχει ιδιαίτερη αξία για χιλιάδες μικροεπενδυτές, που είδαν τα ομόλογα στα οποία είχαν επενδύσει να ανακαλούνται από τις τράπεζες -μετά το 2012- στο 40% της αξίας τους, όταν διαπίστωσαν την κεφαλαιακά αδυναμία τους να ανακεφαλαιοποιηθούν με άλλους τρόπους (πχ. αύξηση μετοχικού κεφαλαίου).

Τα perpetual bonds ή ομόλογα ατελείωτης διάρκειας, άλλως διηνεκή ή αιώνια ή αόριστος διάρκειας είναι χρηματοπιστωτικά προϊόντα-ομολογίες που εκδίδονται ως ονομαστικά ή ανώνυμα αξιόγραφα, στο πλαίσιο συνάψεως ομολογιακού δανείου από μία ανώνυμη εταιρία ή ένα κράτος, και παρέχουν στον αγοραστή που καταβάλλει την ονομαστική τους συνθήως υψηλούς τόκους. Ουσιαστικά όμως -στα φιλάγραμματα- ο αγοραστής δεν δικαιούται να οπώσει το ομόλογο όταν επιλέξει, αντίθετα, η τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα της μονομερούς ανακλήσεως του ομολόγου κατ' ελεύθερη βούληση (callable).

Το σκεπτικό

Όπως εξηγεί ο Γιάννης Κυριακόπουλος, δικηγόρος-διαχειριστής εταίρος της Kyros Law και πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Επενδυτών, το δικασ-

τήριο έκρινε ότι η επενδύτρια δεν ενημερώθηκε σωστά - παραπλανήθηκε σε σχέση με τις πραγματικές ιδιότητες του ομολόγου, οι οποίες ήταν αναντίστοιχες με το επενδυτικό προφίλ της ως ιδιώτη επενδύτρια και, άρα, κρίθηκε ότι η πωλήτρια τράπεζα της προκάλεσε παράνομα και υπαίτια ζημία και την καταδικάζει (πρωτόδικα) σε αποζημίωση.

Η απόφαση αυτή έρχεται σε συνέχεια άλλων -επίσης καταδικαστικών- αποφάσεων πρώτου και δευτέρου βαθμού, αλλά φυσικά και της απόφασης του Αρείου Πάγου 244/2016, η οποία έκρινε σε αμετάκλητο βαθμό τα σχετικά ζητήματα, επιρρίπτοντας ευθύνη στις τράπεζες για επενδυτικές συμβουλές. Σε αυτή αναφέρεται, μεταξύ άλλων, πως προκύπτουν ζητήματα ευθύνης της τράπεζας αν δεν εφιστά εγγράφως την προσοχή του επενδυτή στους κινδύνους συγκεκριμένων επενδυτικών επιλογών του, αν δεν κάνει με την κατάλληλη υποστήριξη των εξειδικευμένων συμβούλων της τεχνική ανάλυση της

» Η απόφαση αφορά χιλιάδες μικροεπενδυτές που είχαν απώλειες 60%

μελλοντικής κίνησης των κινητών αξιών που περιλαμβάνει στο προτεινόμενο επενδυτικό πρόγραμμα, αν δεν ενημερώνει με απολύτως σαφή τρόπο τον επενδυτή ως προς τις αποδόσεις των προτεινόμενων για επένδυση τίτλων.

Η Ιταλία

Όπως επισημαίνει ο κ. Κυριακόπουλος, η ελληνική Δικαιοσύνη ακολουθεί τη σχετική εδραία πλέον νομολογία ευρωπαϊκών δικαστικών που έχουν κρίνει σε ανώτατο βαθμό αυτές τις υποθέσεις, σε εφαρμογή του πλαισίου προστασίας επενδυτών που συνεχώς εξελίσσεται και μορφοποιείται.

Εντοπίζεται όμως μια αντίφαση, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα της πρόσφατης αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DGCOM), η οποία έδωσε την έγκριση να ανακεφαλαιοποιηθούν οι δύο ιταλικές τράπεζες Veneto Banca και Popolare

Από συγγραφέωση διαμαρτυρίας μικροομολογιούχων

di Vicenza με κρατική ενίσχυση (bail out) κατά παρέκκλιση της κοινοτικής οδηγίας EBRD (bail in), η οποία εφαρμόστηκε με αυστηρότητα στις ελληνικές, στις κυπριακές και τις ισπανικές τράπεζες πρόσφατα.

Επιλογή

Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, στο πλαίσιο διάσωσης της συστημικής ευστάθειας του ιταλικού τραπεζικού συστήματος και των καταθετών, και ενώ κανονικά το burden sharing γίνεται με τη «συμεισφορά» συμμετοχή (δηλαδή

δι' «κούρεμα») των junior-subordinate ομολογιούχων (μειωμένους εξασφάλισης), τελικά επελέχθη η διάσωση (πριν από το bail in) με κρατική χρηματοδότηση, που δεν κρίθηκε εν προκειμένω ως κρατική ενίσχυση.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι ενώ επί παραδείγματι, δεκάδες χιλιάδες Έλληνες και Κύπριοι επενδυτές αξιόγραφων μειωμένων εξασφάλισης υπέστησαν συντριπτικές ζημιές στο πλαίσιο αυτών των τραπεζικών «διασώσεων», υπό τη διαμόκλειο σπάθη της Οδηγίας EBRD, οι αντίστοιχοι επενδυτές στην Ιταλία έτυχαν της «κρατικής προστασίας»!

Αν και αυτές οι δύο υποθέσεις δεν συνδέονται άμεσα, ο κ. Κυριακόπουλος λέει πως αξίζει κανείς να δώσει έμφαση στην αιτιολογία την οποία

προέβαλε ο Ignazio Angeloni, μέλος της Ανώτατης Εποπτικής Αρχής της ΕΚΤ και μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών και Προϋπολογισμού της Ιταλικής Γερουσίας κατά τη διάρκεια της εισαγωγικής ομιλίας του στις 28 Ιουνίου 2017.

Αναφέρει:

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να δώσει την έγκριση, όπως συνέβη σε μερικές πρόσφατες υποθέσεις (G), για την αποζημίωση συγκεκριμένων κατηγοριών ομολογιούχων μειωμένων εξασφάλισης για συγκεκριμένους λόγους, ενδεικτικά τη μη κατάλληλη (παράνομη) πώληση τέτοιων χρηματοπιστωτικών προϊόντων (...)

Οι κίνδυνοι ευστάθειας που φοβούνται μερικοί ΕΔΡΑΖΟΝΤΑΙ ΚΥΠΡΙΩΣ στις συνέπειες του bail in στους λιγότερο ειδήμονες (ιδιώτες, μη επαγγελματίες επενδυτές κατά την MIFID) που έχουν εγγραφεί σε τέτοια επικίνδυνα προϊόντα (...) Είναι σημαντικό οι τράπεζες να προβούν σε μεταφορά αυτών των επικίνδυνων προϊόντων από τους ιδιώτες επενδυτές στους επαγγελματίες (θεσμικοί)!»

Ο κ. Κυριακόπουλος αναρωτιέται: «Υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά; Αραγε αυτή η συγκεκριμένη και απόλυτα σαφής ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ & ΠΑΡΑΝΟΜΗ μεταχείριση δεν θα πρέπει να υποβληθεί στην κρίση των ευρωπαϊκών δικαστηρίων; Ή και εδώ οι Έλληνες πολίτες είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού;»

Το με

Το σκάνδαλο με την παρακώρπση για «ψιχούλα» στον Μ. Σάλλα

Η μεγάλη λαφυραγωγία». Με τη φράση αυτήν απάντησε παλιμάχος και πολύπειρος τραπεζίτης για το σκάνδαλο (γιατί περί σκανδάλου πρόκειται, όπως θα αποδειχθεί) του διαχωρισμού της Αγροτικής Τράπεζας σε καλή και κακή και της μεταβίβασης της «καλής» στην Τράπεζα Πειραιώς, αντί πινάκιου... φακίς 95.000.000 ευρώ. Και λέμε «αντί ευτελούς τιμήματος», γιατί, όπως είχε αποκαλυφθεί στη Βουλή μόνο το νεοκλασικό όπου στεγάσταν τα κεντρικά είχε αξία 95.000.000 ευρώ.

Η ΑΤΕ ήταν μια πολύπαθη τράπεζα, η οποία είχε στο παρελθόν λαφυραγωγηθεί από τα κόμματα, όχι μόνο για χορήγηση δανείων προς αυτά, αλλά κυρίως για τη ρουσφετολογική εξυπηρέτηση αγροτών ψηφοφόρων, ιδίως σε προεκλογικές περιόδους.

Είχε λαφυραγωγηθεί, πάντα όμως με πολιτικά κάλυψη και προτροπή από τους ίδιους τους αγρότες, οι οποίοι, με τη στήριξη του κομματικού συστήματος, έπαιρναν δανεικά και αγύριστα.

Είχε, επίσης, λαφυραγωγηθεί πολύ περισσότερο από το διεφθαρμένο συνεταιριστικό κίνημα. Μάλιστα, συνεταιριστές, κατά κοινηολογία, πλούσιον κατακρόμνο διοικητικό προσωπικό που είχε χορηγήσει η ΑΤΕ στους συνεταιρισμούς τους. Και για όποιον μπορεί να έχει αμφιβολία ή αντίρρηση, αρκεί να αναφέρουμε ότι ακόμα και τώρα περίπου 750 συνεταιρισμοί κρωστούν πάνω από 2 δισ. ευρώ και μόνο τέσσερις από αυτούς πληρώνουν. Και βέβαια, η κορώφωση της λαφυραγωγίας ήταν η μεταβίβαση, αντί 95.000.000 ευρώ, της καλής ΑΤΕ στην Πειραιώς, η οποία επιπλέον δέχθηκε ένα δωράκι περίπου 747 δισ. ευρώ.

Συμπέρασμα

Αν μελετήσει κανείς προεκτικά και με πλήρη ανεξαρτησία πνεύματος την τελευταία πράξη -ή αν θέλετε, και το κύκλινο άσμα της ΑΤΕ-, μπορεί αβίαστα να καταλάβει στο συμπεράσμα ότι επρόκειτο περί αριστοτεχνικά εννοχοποιημένων ενέργειας, η οποία μάλιστα εμφανίστηκε και ως σωτηρία. Και αυτό, παρότι η ΑΤΕ είχε εξυγιανθεί και μπορούσε να σωθεί με πολύ λιγότερα κεφάλαια από τα 747 δισ. ευρώ που δόθηκαν στην Πειραιώς. Αλλά ως πάρομοι τα γεγονότα από την αρχή για να δούμε πώς το Δημόσιο κατάφερε (γιατί περί κατορθώματος πρόκειται...), να χάσει ένα τεράστιο ποσοστό στον Πειραιώς και να π'αρώσει εκ από πάνω 747 δισ. ευρώ.